

Een spoor van liefde

*Pasen 4 april 2021, Christus Triumfatorkerk
een internetviering*

Lezing: Johannes 20: 1-18

Voorganger: ds Jaap van den Akker

KOMEN

- Voor de dienst
- Welkomstwoord
- Aanvangslied 'Dit is de dag' (Lied 632)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Kyriegebed
 - Als het leven ons roept, ons uitdaagt tot beter en verder.
en we willen niet horen. Heer ontferm U.
 - Als een mens als wij ons roept, ons uitdaagt tot vriendschap, tot tederheid,
en we willen niet zien. Christus ontferm U.
 - Als U ons roept God en ons uitdaagt om zelf vol belofte te zijn,
en we willen niet weten. Heer ontferm U.
 - Als het leven ons roept God op dit feest van Licht en Leven. Geef ons dan stem om voluit Ja te zeggen. En waar we ook zijn op dit moment. Met elkaar als gezin luisterend naar deze dienst, alleen in ons eigen huis of op een kamer, of hier in de kerk. Laat het feest worden in ons huis. Laat het feest zijn in ons hart. Omdat U leeft. Omdat wij leven met U. door Jezus Christus onze Heer, Amen
- Glorialied 'Christus onze Heer verrees' (Lied 624)

WOORD

- Met de kinderen
 - Gebed*
 - Een spoor van liefde*
 - Verhalenverteller (7)* (www.youtube.com/watch?v=2NuDfKRj79A&t=6s)
- Lied 'Van donker naar Licht' (Zitten of opstaan)
- Schriftlezing Johannes 20: 1-18
- Lied 'Zie de aarde wordt weer wakker' (uit: 'Als de graankorrel sterft...' Oratorium voor de Veertigdagentijd en Pasen)
- Preek
 - "Ik heb er geen herinnering aan"
 - Ik weet niet of ik deze zin vanmorgen zomaar onschuldig kan gebruiken.
Maar ik kan het toch niet laten.
 - Over wat je je wel en niet kunt en wilt herinneren daar ging het toch deze week om. Allereerst met onze demissionaire premier in de hoofdrol, maar de voormalige verkenners – wat dat ook mogen zijn – deden ook hun best om zich dingen wel (of niet?) te herinneren.
 - We zullen nooit weten wat wie wanneer wel en niet wil kan herinneren.
 - Feit is wel dat mensen zich van eenzelfde gebeurtenis allerlei verschillende dingen kunnen herinneren.
 - Soms lijkt het wel of mensen helemaal niet hetzelfde hebben gezien of meegemaakt als je twee getuigenverslagen hoort van dezelfde gebeurtenis.

Die herinnering en zo'n getuigenverslag brengt ons op deze paasochtend bij het paasevangelie.

Wat zouden achtereenvolgens Maria van Magdala, Johannes en Petrus zich hebben herinnerd van deze dag?

Het was de eerste werkdag na de Sabbat. De eerste werkdag na het paasweekend.

Pesachweekend voor hen alle drie. En ze waren uiteraard nog verbijsterd, overmand door emotie. Daags ervoor was hun vriend en leermeester terechtgesteld – geëxecuteerd.

En nu gaat Maria naar de plek waar hij is begraven.

Ze schrikt als ze daar aankomt. De steen voor het graf is weggerold.

Ze gaat niet verder. Ze gaat hulp halen. Wat is hier gebeurd? Krijgt Jezus zelfs na zijn dood geen rust? Hebben ze nu zelfs zijn lichaam weggehaald?

Ze gaat terug de stad in en haalt Petrus en Johannes erbij. Dit moeten zij weten – dit moeten ze zien!

En zo krijgen we drie getuigenverslagen van het paaswonder.

Drie volgelingen van Jezus gaan in Zijn spoor.

Maar alle drie op hun geheel eigen manier.

Petrus en Johannes rennen de stad uit, naar het graf. Zij willen met eigen ogen zien wat er met het graf gebeurd is.

Johannes is het snelste. Hij rent vooruit. Hij komt bij het graf. Hij ziet de linnen doeken liggen. En blijft staan bij de ingang.

Inmiddels is ook Petrus bij het graf aangekomen. Hij loopt Johannes voorbij en gaat het graf wel binnen. Ook hij ziet de linnen doeken en hij ziet dat de doek die Jezus gezicht bedekt had keurig opgerold terzijde ligt..

Nu komt ook Johannes het graf binnen. *Hij ziet en geloofde* – zo lezen we.

Twee intieme leerlingen van Jezus.

Simon Petrus en de leerling “van wie Jezus veel hield”. Dat moet Johannes geweest zijn. Beide zien ze hetzelfde. Een leeg graf. En de doeken waarin Jezus gewikkeld was.

Ze zien hetzelfde. Maar wat denken ze ervan. Hoe interpreteren ze de feiten? Wat onthouden ze van de weggerolde steen, het lege graf, de opgerolde doeken.

Wat denken ze als ze weer terug lopen naar Jeruzalem? Welke herinneringen hebben ze aan wat ze hebben gezien?

Wat vertellen ze de andere leerlingen, als er kritische vragen komen.

Van Petrus weten we het niet. Behalve dat in het evangelie het karakter van Petrus wel geschilderd wordt. Hij is haantje de voorste. Hij voert het woord. Hij neemt de leiding. Hij staat altijd in de actiestand. Het rent naar het graf. Hij stormt het graf binnen. Maar neemt hij ook de tijd? Neemt hij de dingen in zich op? Overdenkt hij wat hij ziet? Legt hij ook verbanden met de woorden die Jezus eerder sprak?

Nee, zo zit Petrus niet in elkaar. Ik zou denken dat hij het meeste van wat hij heeft gezien alweer vergeten is als hij verslag uit moet brengen thuis bij zijn vrienden.

Dan Johannes. Van Johannes wordt in het verhaal al iets meer verteld. Als Johannes – in tweede instantie – het graf binnenkomt dan “ziet hij het en hij gelooft”. “Want ze hadden de Schrift nog niet begrepen – dat hij uit de dood moest opstaan.” Nu wel blijkbaar. Tenminste deze ene getuige – Johannes.

Johannes is meer de beschouwer. Hij neemt de tijd om wat hij ziet te laten bezinken. Hij ziet het en gelooft.

En wat zal Johannes dan vertellen, terug in de kamer in Jeruzalem waar de leerlingen bij elkaar zitten? Hij zou zijn vrienden herinneren aan dat lange gesprek aan tafel, in de afgelopen week nog. Waar Jezus vertelde dat hij terug ging naar zijn Vader. En ook: dat hij de leerlingen nooit alleen zou laten, dat hij een Trooster zou zenden. De heilige Geest, zodat Jezus ook na zijn dood altijd dichtbij zou zijn.

Zou iets – denk ik. Want van deze besprekingen achter gesloten deuren zijn nooit aantekeningen of gesprekverslagen uitgelekt. Jammer.

Dan de eerste getuige.

Maria uit Magdala. Ook zij was een leerling van Jezus. Een zeer trouwe leerling. Zij was er zelfs toen iedereen Jezus verlaten had. Zij was een van de drie Maria bij het kruis toen Jezus stierf. Zij was 's morgens naar het graf gegaan.

En nu. Nu zit ze daar ergens bij het graf. In haar verdriet. Het is nog duister om haar heen, hoewel de zon als is opgekomen. Door haar trouw ziet ze het als eerste. Johannes zag het lege graf, dat zo netjes was achtergelaten en hij geloofde. Maria's ogen worden geopend als haar naam wordt genoemd: 'Maria!' met zoveel liefde – dat kan alleen de Heer zelf zijn. En ze gelooft. Zij hoort hem. Zij ziet hem. Zij raakt hem aan!

Wat zou zij gezegd hebben toen ze weer terugkwam in het huis van de ander leerlingen Ja: *Ik heb de Heer gezien!* Maar vertelde ze dat ze verblindt was door verdriet en daarom Jezus niet meteen herkende? Of dat Jezus nu leeft in iedereen die mensen troost. Die belangstelling toon als mensen verdrietig zijn: "waarom huil je?" Die er zijn op het moment dat je ze nodig hebt. Wat zou zij vertellen? Ik heb hem ontmoet: de Trooster die Jezus beloofd heeft? Je weet toch dat hij zei: "Nog een korte tijd en de wereld zal mij niet meer zien, maar jullie zullen mij wel zien, want ik leef en jullie zullen leven (Joh. 14: 19). Ja dat zou kunnen. Jezus zien. Dat moet je leren. Daar is geloof voor nodig. Toch is Maria er volledig van overtuigd. Geen greintje twijfel: "Ik heb de Heer gezien!" roept ze uit.

De vraag aan ons is nu wat wij op deze Paasmorgen doen met deze getuigenissen.

Allereerst. Het graf is leeg. Daar bestaat geen twijfel over.

Alleen dat is het al waard om verteld te worden en dat doet Petrus dan ook met enthousiasme. Maar het betekent ook iets. Dat Jezus niet dood is. Dat hij leeft. Dat God zich ontfermt over een ieder die wij aan de dood verliezen. Dat de dood niet het laatste woord heeft. Dat Het leven bewaard en geborgen wordt bij God. Zo iets dieps zou Johannes gezegd kunnen hebben. Maar uiteindelijk komt Maria met de Paasboodschap. Jezus is niet alleen in Gods ontferming geborgen. Jezus leeft ons ons ons.

Jullie kunnen mij wel zien.

Dat is de Paasboodschap.

Als de schellen van je ogen vallen. Als het duister is verdwenen, dan zie je overal de opgestane Heer.

Daar waar je naam genoemd wordt.

Met aandacht

Met liefde

Daar waar je opstaat, en overeind wordt geholpen.

Daar waar je ziet dat het leven sterker is dan de dood.

Omdat je lacht door je tranen heen

Omdat er mensen voor je zijn door de corona heen

Omdat er nieuw leven is door de kou van de winter heen.

Omdat er hoop is. Altijd. Omdat die hoop sterker is dan wanhoop en verdriet.

Kijk maar goed!

Amen.

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Dankgebed, voorbeden, Stil gebed, Onze Vader
- Beelden van hoop: <https://www.youtube.com/watch?v=ObPD0d51YpA>

- Inzameling van de gaven
 1. Diaconie - u kunt uw bijdrage overmaken op NL65 INGB 0001 7687 12 t.n.v. Diaconie Wijkgem. Bezuidenhout o.v.v. Diaconie.
 2. Kerk (Protestantse Kerk Den Haag en Gereformeerde Kerk Den Haag-Oost) - u kunt uw bijdrage overmaken op NL52 INGB 0005 1440 61, t.n.v. St. Chr. Triumfatorkerk, o.v.v. kerkcollecte.
 3. Wijkwerk - u kunt uw bijdrage overmaken op NL52 INGB 0005 1440 61, t.n.v. St. Chr. Triumfatorkerk, o.v.v. wijkkas.

GAAN

- Slotlied: 'U zij de glorie' (Lied 634)
- Zegen
- Bij het uitgaan